

Startside>Anlæggelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender
Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Østrig

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Bezirksgericht Innere Stadt Wien er kompetent i forbindelse med en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender (kontosikringskendelse) vedrørende en fordring, der er angivet i et offentligt dokument i henhold til artikel 6, stk. 4, i Europäische Kontenpfändungsverordnung (EuKoPfVO, EU-forordning om sikring af bankindeståender), og som gøres gældende inden fuldbyrdelsen heraf. I modsat fald er den ret kompetent, ved hvilken fuldbyrdesproceduren verserer på tidspunktet for den første begæring (Antrag), og for hvilken der skal udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender.

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Med hensyn til indhentning af kontooplysninger i en sag, der ikke er anlagt i Østrig, med henblik på at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender er den Bezirksgericht (distriktsdomstol) kompetent, i hvis retskreds skyldneren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Hvis skyldneren hverken har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Østrig, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent (jf. ovenstående artikel 50, stk. 1, litra a)). Kontaktoplysninger til Bezirksgericht Innere Stadt Wien kan findes her:

Hvis proceduren for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender verserer ved en østrigsk ret, er denne også kompetent i forbindelse med indhentning af kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Forpligtelsen ledsages af en kendelse in personam fra retten. Retten skal ved kendelse opfordre skyldneren til at give oplysninger om sine konti i Østrig. Kendelsen skal indeholde et forbud for skyldneren mod at råde over de bankkonti i Østrig, der er omfattet af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, op til det beløb, der er sikret ved kontosikringskendelsen. Med kendelsen skal skyldneren også pålægges at annullere samtlige opkrævningsstilladelser og stående ordrer, på baggrund af hvilke der betales pengebeløb fra den konto, der skal sikres ved kontosikringskendelsen, såfremt de truer inddrivelsen af det beløb, der skal sikres ved den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, og ikke kan opfyldes af det beløb, der er fritaget for udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, der har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, skal påkende klagen. Klagen skal indbringes for denne ret (jf. overstående artikel 50, stk. 1, litra a)).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Artikel 10, stk. 2, tredje afsnit: Kompetent myndighed i fuldbyrdesmedlemsstaten er Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 23, stk. 3: Hvis Østrig kun er fuldbyrdesmedlemsstat, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien den kompetente myndighed, hvortil dokumenterne skal fremsendes.

Hvis kendelsen udstedes i Østrig, skal kendelsen fremsendes af den udstedende ret. I forbindelse med en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, som der indgives begæring om før indledning af en procedure om sagens realitet eller efter dennes endelige afslutning, men dog inden fuldbyrdelsen heraf, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent. I de andre tilfælde er den Bezirksgericht eller Landesgericht (delstatsdomstol) kompetent, ved hvilken hovedsagen eller fuldbyrdesproceduren verserer, på grund af hvilken der skal udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, på tidspunktet for den første begæring.

Artikel 23, stk. 5 og 6, samt artikel 27, stk. 2: Såfremt kontosikringskendelsen er udstedt i Østrig, er den kompetente myndighed for fuldbyrdelsen den udstedende ret. (Udstedende ret: jf. svar vedrørende artikel 23, stk. 3)

Såfremt kontosikringskendelsen ikke blev udstedt i Østrig, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent.

Artikel 25, stk. 3: I dette tilfælde skal erklæringen fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 28, stk. 3: I dette tilfælde skal dokumenterne fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 36, stk. 5: I dette tilfælde skal afgørelsen fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i Østrig, er den udstedende ret også kompetent for fuldbyrdelsen.

Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i en anden medlemsstat, er det Bezirksgericht Innere Stadt Wien, der er kompetent for fuldbyrdelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Hvis der er flere kontohavere, og den enkelte kontohaver kan disponere over kontoen alene, som det f.eks. er tilfældet i forbindelse med en "Oder-konto", kan fordringen sikres effektivt ved kontosikringskendelsen, også selv om den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender kun er udstedt mod én af kontohaverne, fordi skyldneren alene er berettiget til inddrivelse af fordringen.

I forbindelse med en "Und-konto", som kontohaverne kun kan disponere over i fællesskab, kommer en sikring af bankindeståender derimod kun i betragtning, hvis kontosikringskendelsen er udstedt mod alle rådighedsberettigede kontohavere (eksempel: alle kontohavere hæfter som meddebitorer).

I forbindelse med en særlig konto kan stifteren gøre indsigelse mod, at der i sagen mod forvalteren som skyldner udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender i henhold til § 37 i Exekutionsordnung (EO, lov om fuldbyrdelse og sikrende retsmidler). Stifteren gør med klagen gældende, at kontoen som omsætningsaktiv ejes af skyldneren, men at den ikke kan tilskrives dennes formue og dermed ikke kan tjene til indfrielse af kreditors fordring.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Bestemmelserne om beskyttelse mod udlæg i fordringer fremgår af §§ 290 ff. i EO og bestemmelsen om den dermed forbundne kontobeskyttelse i § 292i i EO; de kan hentes på <http://www.ris.bka.gv.at/>. De er ufravigelige.

Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i indkomst og pension, i hvilken forbindelse størrelsen af den del, der ikke kan gøres udlæg i ("eksistensminimum"), afhænger af beløbets størrelse og af skyldnerens underholdsforpligtelser. Disse beløb, der forhøjes årligt, er fastsat i de tabeller, der findes på webstedet for Bundesministerium für Justiz (justitsministeriet) (<https://www.bmj.gv.at/service/publikationen/Drittschuldnererkl%C3%A4rung.html>).

Den regel om den såkaldte kontobeskyttelse, der er indeholdt i § 292i i EO, skal forebygge risikoen for, at der gøres udlæg i det fribeløb (eksistensminimum), som overføres til skyldnerens bankkonto efter fradrag af de beløb, der kan gøres udlæg i. Hvis der overføres pengekrav, som der i begrænset omfang kan gøres udlæg i, til den forpligtedes konto, skal udlægget efter anmodning ophæves, for så vidt som indestående svarer til den del af indtægterne, der ikke er omfattet af udlægget, for perioden fra udlægget til den næste betalingsdato.

Derudover er der i henhold til § 290 i EO hele beløb, som der ikke kan foretages udlæg i. Dette er bl.a. følgende ydelser:

1. Omkostningstillæg, for så vidt som de tjener til at kompensere for de faktiske omkostninger, som skyldneren har i forbindelse med sit erhverv
2. Offentlige ydelser, der udbetales som compensation for de udgifter, som skyldneren har på grund af fysiske eller psykiske handicaps, hjælpeløshed eller plejebehov
3. Tilbagebetalinger og udgiftsgodtgørelser for ret til naturalydelser samt refusion, der udbetales af den lovpligtige socialforsikring, og godtgørelse for afholdte udgifter til behandling
4. Lovbestemte familieydelser.

Forbuddet mod at gøre udlæg gælder ikke, hvis fuldbyrdelsen foretages på grund af en fordring, til hvis udligning ydelsen er korrekt bestemt. Det kræver en begæring fra skyldneren for at fritage beløb for udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Med henblik på gennemførelsen af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender kan bankerne ligesom i forbindelse med gennemførelsen af et foreløbigt retsmiddel (tilsvarende instrument i henhold til østrigsk lovgivning) opkræve et gebyr på 25 EUR.

Retten skal efter bankens begæring pålægge kreditor at betale gebyret til banken.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I forbindelse med behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse og levering af kontooplysninger opkræves ingen særskilte afgifter.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Den østrigske fuldbyrdeslovgivning indeholder som sikringsinstrumenter fuldbyrdelsen med henblik på sikring og de foreløbige retsmidler.

Fuldbyrdelsen med henblik på sikring (§§ 370 ff. i EO) tjener til foreløbig sikring af et krav fra kreditor, før dette får retskraft, og som efterfølgende skal gennemføres. En nødvendig forudsætning for fuldbyrdelsen med henblik på sikring er – i modsætning til ved et foreløbigt retsmiddel – eksistensen af et fuldbyrdesdokument, som imidlertid endnu ikke kan fuldbyrdes. Fuldbyrdelsen med henblik på sikring er kun tilladt for at beskytte et pengekrav. Et af de sikringsinstrumenter, der er oplistet i § 374, stk. 1, i EO, er udlæg i fordringer, i hvilken forbindelse kreditor opnår en ret sikret ved pant i fordringen.

Inden for rammerne af fuldbyrdelsen med henblik på sikring opnår kreditor en pantret. I henhold til artikel 32 i EuKoPVO har kontosikringskendelsen den samme eventuelle rang som en tilsvarende national kendelse i fuldbyrdesmedlemsstaten. Med henblik på at beskytte paralleliteten med de østrigske instrumenter fastsætter den østrigske lovgivning derfor, at der ved hjælp af den europæiske kontosikringskendelse stiftes et pant, såfremt kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument. Den kendsgerning, at der stiftes et pant, skal meddeles banken og skyldneren. Dermed sikres overensstemmelse med fuldbyrdelsen med henblik på sikring.

Ved et foreløbigt retsmiddel (§§ 378 ff. i EO) med henblik på sikring af pengekrav opnås ingen pantret eller bestemt rang. "Den truede part" behøver ikke et fuldbyrdesdokument for at opnå et foreløbigt retsmiddel.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, skal påkende klagen. Klagen skal indgives til denne ret (jf. ovenstående artikel 50, stk. 1, litra a)).

Artikel 34, stk. 1 og 2: Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i en anden medlemsstat, skal Bezirksgericht Innere Stadt Wien påkende klagen. Klagen skal indgives til denne ret.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Rekurs (appel) er retsmidlet mod en afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 33, 34 eller 35 i EuKoPVO. Denne skal indgives inden for 14 dage ved den ret, hvis afgørelse anfægtes, og stiles til den Landesgericht eller Oberlandesgericht (øverste delstatsdomstol), i hvis retskreds henholdsvis den kompetente Bezirksgericht eller Landesgericht ligger. Rekurs skal være forsynet med en advokats underskrift.

Fristen begynder med forkyndelsen af den skriftlige kopi af den afgørelse, der ønskes prøvet.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Kun en anmodning om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender uden for civilprocessen udløser en afgiftspligt. Appelsager til prøvelse af kendelser til sikring af bankindeståender er desuden pålagt et fast gebyr. De afgiftsretlige bestemmelser fremgår af afgiftskategori 1 bemærkning 2, afgiftskategori 2 bemærkning 1a og afgiftskategori 3 bemærkning 1a i Gerichtsgebührengesetz (lov om retsafgifter). Afgifternes størrelse afhænger af fordringens størrelse og udgør halvdelen af den faste afgift i civile retssager. Lovbestemmelser og tabeller kan hentes på <http://www.ris.bka.gv.at/>.

I forbindelse med de fastsatte retsafgifter handler det om faste afgifter.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ingen

Sidste opdatering: 18/10/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.